

vil han ikke kunne komme bort fra, at der ikke staar noget i Loven om, at Kommunalbestyrelserne har en Ret til at bestemme her.

Jeg vil gerne her gøre opmærksom paa, hvorledes Forhandlingerne formede sig med Hensyn til dette Spørgsmaal, den Gang vi forhandlede om Arbejdsløshedsloven. Der var i det Forslag, som blev vedtaget i Landstinget, indsat den Bestemmelse, at Indenrigsministeren skulde bestemme, „at Understøttelse til ugifte Personer, der ingen Forsørgelsespligter har, kun kan ydes efter Vedtagelse af den paagældende Kommunalbestyrelse“. I det Møde, som Indenrigsministeren selv sammenkaldte, gjorde jeg opmærksom paa, at jeg ikke vilde kunne anbefale mine Partifæller at stemme for Lovforslaget, hvis ikke alle Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne blev stillet ens med Hensyn til fortsat Hjælp. Medlemmerne indenfor Arbejdsløshedskasserne yder ens Bidrag og har samme Pligter, og de maa da ogsaa være stillet ens med Hensyn til den Ret, som gives dem. Den højtærede Indenrigsminister gik da i dette Møde ogsaa ind paa at stryge denne Bestemmelse uden at tage noget som helst Forbehold. Men i den Redaktion, som senere blev forelagt os i et Møde om Aftenen inden det endelige Møde i Folketinget, hvor Vedtagelsen af Loven skulde finde Sted, havde man ganske vist taget denne Bestemmelse ud, som jeg lige her har oplæst; men saa havde man indføjet et Notabene, der sagde: Bestemmelsen med Hensyn til ugifte Ikke-Forsørgeres eventuelle Adgang til Understøttelse henvises til Indenrigsministerens Afgørelse i Overensstemmelse med Stykke 2 i første Punktum og Stykke 5. Jeg gjorde da opmærksom paa, at jeg ud fra det, jeg havde sagt om Formiddagen, heller ikke kunde tiltræde og anbefale Lovforslaget, for saa vidt dette Notabene blev staaende under de Ændringsforslag, der blev forelagt her i Tinget, og i den Form, hvori Lovforslaget blev forelagt her i Folketinget og senere gik til Landstinget, var det strøget. Det findes ikke deri, det er udgaaet.

Naar den højtærede Indenrigsminister saa for dog at faa en lille Knage at hænge sin Hat paa siger, at der ved Forelæggelsen af Ændringsforslaget var gjort opmærksom paa, at det var ikke Meningen at tage Retten fra Kommunalbestyrelserne, og saa tilføjer det samme som tidligere, at vi burde have sagt til i Tide — saa maa jeg anmode den højtærede Indenrigsminister om at læse, hvad jeg sagde ved den Lejlighed. Jeg gjorde nemlig udtrykkelig opmærksom paa, at efter at den paagældende Bemærk-

ning var udgaaet af Lovforslaget ved de Forhandlinger, vi havde ført, var Ikke-Familieforsørgere som Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne stillet ganske lige med Familieforsørgere med Hensyn til fortsat Hjælp. Jeg vil ydermere gøre opmærksom paa, at samme Opfattelse har gjort sig gældende i Arbejdsdirektoratets C-Nævn. Der mødte Arbejdsdirektøren med et færdigt Forslag til Ændringer af den ekstraordinære Understøttelse, altsaa et Forslag til det nye Cirkulære, der skulde udgaa — og som med ændret Indhold udgik den 21. Marts —, og deri forekommer følgende Passus: „Det bør fremtidig være saaledes, at unge Mennesker, som ingen særlige Forpligtelser har, kun under ganske særlige Omstændigheder tilstedes Adgang til Understøttelse, og det bør overlades Kommunalbestyrelserne at træffe Afgørelse af, i hvilke Tilfælde saadanne særlige Omstændigheder maatte være til Stede.“ Men i den Indstilling, som den højtærede Minister modtog fra C-Nævnet, er dette udgaaet, og Flertallet, det vil sige Arbejdsgiverrepræsentanterne og Kommunalrepræsentanterne, stiller et Forslag, hvorom det hedder: „Efter at en Debat havde fundet Sted, blev Mødet udsat, og ved det Genoptagelse stillede Ole Hansen, Tvede, E. Jørgensen, Jacob, Wreschner, Fill og R. S. Andersen saalydende Forslag: Fortsat Hjælpsnedsættes til $\frac{2}{3}$ af den vedtægtsmæssige Understøttelse.“ Forud herfor var der gaaet en Diskussion, og her havde Arbejdsgiverne selv erklæret, at efter at den ovenfor nævnte Passus var taget ud — den havde staaet i det af Landstinget vedtagne Lovforslag —, gik det ikke an at indføre en Bestemmelse om, at Ikke-Familieforsørgere som Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne ikke kunde faa fortsat Hjælp.

Jeg gør opmærksom paa, at blandt dem, der har været med til dette Forslag, hvor man altsaa er gaaet bort fra Bestemmelsen om, at det var Kommunalbestyrelserne, der skulde bestemme, om ikke-familieforsørgende Medlemmer skulde have fortsat Hjælp eller ikke, findes de Herrer Ole Hansen og Direktør Tvede. Og det er ikke gaaet stille af. Der blev ført en Diskussion, og Arbejdsgiverne har under den selv erklæret, at det ikke gik an at sætte den Bestemmelse ind i Cirkulæret. Det er altsaa Indenrigsministeren, der i dette Tilfælde er paa den forkerte Side af Plankeværket, og mig, der er paa den rigtige Side. Det gør det naturligvis ikke lovligt, at en eller anden ministeriel Embedsmand, naar en saadan Cirkulæreindstilling kommer til Ministeriet, med Indenrigsministerens Tilladelse